

[Wilhelm]

ministeren med præcis de samme vedligeholdelsesforhøjelser, uden at modydelsen er betalt. Nej, ikke præcis de samme; som jeg sagde før, var det 10 kr. før, og da de så sagde nej, gav han dem 12 kr. Mens der i foråret stod lidt længere nede:

»Renterne af de bundne beløb skal anvendes til vedligeholdelse i de ejendomme, der har bundet beløbene«, så kommer ministeren nu og forøger præmien på det, der ikke er indfriet, ved at sige: nej, renterne kan tilfalde ejerne. Hvordan tror han egentlig, det virker? Hvordan tror han, det virker næste gang, han skal til at købslå til den der side og stille løfter op, som lejerne skal betale, at han betaler mere end det, han lovede, selv om modydelsen aldrig blev erlagt? Hvad siger egentlig boligudvalgets formand, hr. Knud Damgaard, som dengang sammen med de øvrige socialdemokratiske medlemmer af boligudvalget lovede, at denne huslejeforhøjelse selvfølgelig ville blive trukket tilbage, hvis ydelsen ikke blev erlagt? Hvis det lovforslag ikke blev stadfæstet, var selvfølgelig ethvert løfte om den forhøjelse af vedligeholdelseskontoen bortfaldet, og man ville ikke gennemføre det. Det var sådan, ordene lød, ikke bare i betænkningen her, men på hvert eneste boligudvalgsmøde og ved enhver anden lejlighed i maj og i juni 1980. Nu kommer ministeren her og giver overbetaling for det, der aldrig blev erlagt. Hvordan tror han, det virker?

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (S):

Det var endnu engang opløftende at høre hr. Fogh Rasmussens varme begrundelse for, at der skulle laves byfornyelse, og at det stadig var rigtigt at lave byfornyelse. Men tilbage står jo den kendsgerning, at det var hr. Fogh Rasmussen, der var med til at hindre, at den rigtige byfornyelseslov blev gennemført.

Nu bliver der endnu en gang nævnt beskæftigelseseffekten ved byfornyelsesloven, og hr. Fogh Rasmussen nævner, at på grund af igangsættelsesproceduren vil der gå ca. 17½ måned eller deromkring, før et byfornyelsesarbejde vil komme i gang. Men her glemmer hr. Fogh Rasmussen fuldstændig den overgangsordning, der er, som frudsætter, at saneringsselskaber kan gå over til at

lave byfornyelse efter de udvidede regler i byfornyelsesloven og derved sætte yderligere beskæftigelse i gang. En beskæftigelse, som ikke mindst Håndværksrådet var meget begejstret for kunne komme allerede i 1981, så vidt jeg erindrer de beregninger, der er kommet fra Håndværksrådet. Derfor er det meget interessant at mærke den konflikt, der må være mellem Håndværksrådets hr. Fogh Rasmussen og venstres hr. Fogh Rasmussen.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg skal ikke for 8. gang begynde at diskutere, hvorfor byfornyelsesloven ikke blev stadfæstet, men forsøge i stedet for at svare på de konkrete spørgsmål, der er stillet til mig.

Til hr. Svend Andersen vil jeg sige, at jeg vil gerne se på problemet omkring renterne. Når de er placeret, som de er placeret i den nuværende udgave af lovforslaget, hænger det sammen med det rent skattekundtekniske, idet man siger, at når der falder renter et sted, så skal renterne også være indkomstskattepligtige, så må de føres tilbage til den indkomstskattepligtige, og så må han eller hun have dem til fri rådighed. Vi har diskuteret dette spørgsmål med skatteministeren, der er ret lidenskabsløs på dette område, med henblik på at finde en anden ordning, og hvis der i øvrigt er flertal for det i udvalget, så er det da noget, vi kan kikke på.

Hr. Keld Andersen vil jeg godt takke, fordi han var ganske udogmatisk i spørgsmålet omkring tvangsvedligeholdelsen. Jeg må sige, at jeg mener også, det bliver et meget, meget ringe antal husejere, det vil blive praktiseret på. Jeg ved for det første, at i praksis er det forholdsvis få ejendomme, hvor det er så galt, og for det andet vil det, når lovforslaget gennemføres, formentlig blive endnu færre.

Hr. Thorndahl sagde, at en kvalificeret regering, der argumenterede, som jeg gjorde i min fremsættelsestale, naturnødvendigt måtte sige, at hvis byggeriets vanskeligheder i virkeligheden er en afspejling af samfundets almindelige økonomiske krise, så skulle regeringen i stedet for at komme med noget specielt til byggeriet tage sig af de almindelige vanskeligheder. Det er jo en logisk argumentation. Vores problem er kun dette, at den almindelige økonomiske situation, konjunkturerne i Europa osv., er så sammensat, at vi